

ΤΗΝ ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΑΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

Ὅσοι ἀξιῶνονται νά δοῦνε τό Θεό, ποτέ δέν καυχῶνται

Πρός Κορινθίους β' Ἐπιστολῆς Παύλου
(ΙΑ',31-33 κ IB',01-09)

Ἀδελφοί, ὁ Θεός καί πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

31-33 Ὁ Παῦλος διασώζεται ἀπό τόν Θεό

Ἄδελφοί μου·

Ὁ Θεός καί Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι δοξασμένος στούς αἰῶνες, γνωρίζει καλά ὅτι τουλάχιστον δέν σᾶς λέω ψέμματα.

32 Ὅταν ἤμouνα στήν Δαμασκó, ὁ διοικητής τοῦ βασιλιᾶ Ἄρετα πῆρε βαριά μέτρα ἀσφαλείας στήν πόλη τῶν Δαμασκηνῶν, γιά νά μέ συλλάβει.

33 Τότε ἐγώ ἀναγκάσθηκα νά διαφύγω ἀπό μιᾶ τρύπα τοῦ τείχους, κατεβαίνοντας κρυμμένος σ' ἓνα δίχτυ καί κατάφερα τελικά νά γλιτώσω ἀπό τά χέρια του.

01-06 Ὁ Παῦλος ἀξιώθηκε θεϊκές ἀποκαλύψεις

1 **Ἄ**ν συμφέρεi ὁμως, νά ἀρχίσω νά καυχιέμαι γιά τόν ἑαυτό μου, γιατί τότε θά ἀναγκασθῶ νά φανερώσω ὀράματα καί ἀποκαλύψεις, πού ἀξιώθηκα ἀπό τόν Κύριο.

2^α Γνωρίζω πάντως ἓναν ἄνθρωπο, μέ τήν χάρη τοῦ Χριστοῦ, πρίν ἀπό δεκατέσσερα χρόνια.

2^β -Τώρα εἶτε μέ τό σῶμα του, δέν γνωρίζω, εἶτε μόνο μέ τό πνεῦμα του, χωρίς τό σῶμα του, πάλι δέν γνωρίζω, μόνο ὁ Θεός τό γνωρίζει.-

2^γ Ναί! Αὐτός ὁ ἄνθρωπος ἀρπάχθηκε ὡς τόν τρίτο οὐρανό.

3 **Γ**νωρίζω καλά λοιπόν αὐτόν τόν ἄνθρωπο, -εἶτε ἦταν στό σῶμα, εἶτε ἦταν ἐκτός τοῦ σώματος, δέν γνωρίζω, ὁ Θεός μόνο τό γνωρίζει.-

⁴ Αὐτός ἀρπάχθηκε στόν παράδεισο καί ἄκουσε λόγια, πού καμμιά γλώσσα ἀνθρώπινη δέν μπορεῖ νά τά ἐκφράσει, ἀλλά οὔτε καί εἶναι δυνατόν σέ ἄνθρωπο νά τά μεταφέρει σέ ἄλλους.

⁵ **Γ**ι' αὐτόν τόν ἄνθρωπο τώρα ἐγώ θά καυχηθῶ, ἐνῶ γιά τόν ἑαυτό μου, δέν θά τολμήσω νά καυχηθῶ, παρά μόνο γιά τίς ἀδυναμίες μου.

^{6α} Ἄν πάλι θελήσω νά καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἀνόητος, ἀφοῦ θά πῶ τήν ἀλήθεια.

^{6β} Δυσκολεύομαι ὅμως νά καυχηθῶ, γιά νά μήν μέ λογαριάσει κάποιος ἀνώτερο, ἀπό ὅσα βλέπει σ' ἐμένα ἢ ἀπό ὅσα ἀκούει νά βγαίνουν ἀπό τό στόμα μου.

07-09 Ὁ Θεός ἐπεμβαίνει, ὅταν πλέον εἴμαστε ἀδύναμοι

^{7α} **Ὅ**σο γιά τίς θεϊκές ἀποκαλύψεις πού δέχθηκα, σάν ἰσορροπία γιά νά μήν πάρουν ἀέρα τά μυαλά μου, ἔμπηξε ὁ Κύριος στό σῶμα μου ἕνα ἀγκάθι πνευματικό.

^{7β} Μοῦ ἔστειλε ἕναν πονηρό ἄγγελο, γιά νά μέ ταπεινώνει, νά μέ πληγώνει συνέχεια, ὥστε νά μήν τολμῶ καθόλου νά ὑπερηφανεύομαι.

⁸ **Γ**ι' αὐτόν τόν πονηρό διάβολο, τρεῖς φορές παρακάλεσα τόν Κύριο, νά φύγει ἀπό μένα, γιά νά γλιτώσω, ^{9α} ἀλλά αὐτός μοῦ ἀπάντησε·

^{9β} «Εἶναι ἀρκετή ἡ χάρη μου, σοῦ φτάνει ἡ παρουσία μου! Ἡ δύναμή μου εἶναι ἀποτελεσματική καί ἐνεργεῖ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλέον ἀδύναμος».

^{9γ} Μέ πολλή χαρά λοιπόν θά καυχηθῶ γιά τίς ἀδυναμίες μου, ὥστε νά ἀναγκασθεῖ ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ νά ἔρθει σέ βοήθειά μου.